

Hayal Gülü

– İbrahim Kilik · 02 Nisan 2010

Ansızın kayan bir yıldız misali, iklimimden çıkıp gittiğin demlerde. İklimimin hasret sularına, bir ateş düştü; yadıma elif endamın hayal gülü. Adının dibacesinden emanet aldığım sözcüğü, iliştip yakama "Nişan u Zişan" gibi, düştüm hayalinin peşine...

// "az gittim uz gittim, dere tepe düz gittim.//

Çöl yangını yüreğimde, gül tebessümünün hatırası canlandı, vaha serinliğinde. Bu hâl içre mest olurken, ellerine hiç değmeyen ellerimse hâlâ öksüz. Sesinin tınısı, sessiz yıldızlı gecede ,tatlı bir esintiyle salınarak türkü söyleyen dalların sesinde. her nefes alışverişte, işler hasretin ciğerlerime...

// ılgar ile giderken atların hayalleri.//

Sana doğru koşan yılmaların toynakları altında ezilen yüreğim lime lime. Sana değgin birkaç kelam yazmak niyetiyle kalemi alınca elime. Hasret potasında akkor olur yazdığım her kelime. Sonra, hep böyle anlarda bir yağmur başlar inceden ince. Her damlası, hasret şarkısı söyleyen şebnem olur, yağmur dindiğinde...

Zaten, senin üç adın var gönül defterimde birincisi hasret, ikincisi tek kelime, üç harf, tek hece. Üçüncüsü sır, söyleyemem kendime bile. İsrar etme hayal gülü nafile. Yalnız şunu bil, fermanım elinde, dermanım elinde...

Ankara, 01.04.2010 İ.K